

Ordfører er fremkommen med. Den ærede Ordfører var tillige saa god at tale paa Mindretallets Begne, forsaavidt Stiftstidenderne angaaer, og skjøndt jeg gjerne skal anerkjende den forsonende og mæglende Rolle, han har paataget sig i Udvalget ligeoverfor de modstridende Ansuelser om dette Punkt, kan jeg dog ikke fordølge, at det forekommer mig, at hans Udtalelser ere blevne noget stærkt paa-virkede af, at han stod ligeoverfor et Flertal og et Mindretal, i alt Fald kan jeg paa Mindretallets Begne ikke ganske berolige mig ved de Udtalelser, der kom fra den ærede Ordfører, forsaavidt de skulle tjene til Forsvar for selve Mindretallets Forslag med Hensyn til Stiftstidenderne. Den ærede Ordfører fremhævede blandt Andet, at Mindretallet ikke kunde støtte sig til nogen egentlig juridisk Betragtning, naar det havde taget Ordet for Bevarelsen af Stiftstidendernes Privilegier. Det er nu ganske vist saa, at Mindretallet ikke udelukkende støtter sig til en retlig Betragtning af Forholdet; men ganske uden Argumenter i den Henseende er Udvalgets Mindretal dog ingenlunde. Det maa, for nærmere at paavise dette, maasse være mig tilladt kortelig at komme ind paa en Betragtning af, hvad det dog egentlig er, der maa siges at indeholdes i de Privilegier, der senest ved sidste Thronskifte er meddeelt de nuværende Stene af Stiftstidenderne. Det er utvivlsomt, at der ved dette Thronskifte er indtraadt en Forandring i Henseende til disse Privilegiers Indhold, og at disse nuværende Privilegier i flere Punkter ere væsentlig forskjelligte fra de tidligere, i alt Fald fra dem, som bleve meddeelte førend 1848. Mange af de nuværende Privilegier skrive jo deres Oprindelse endog fra forrige Aarhundrede; og ere senere gaaede fra Haand til Haand næsten som en reel Ret, men det er klart, at der ved det sidste Thronskifte og ved den sidste Stadsfæstelse af disse Privilegier er foregaaet en ikke væsentlig Forandring i Henseende til deres Indhold. Det vil jo erindres, at før Grundloven af 1849 kunde der her i Landet ikke udgives nogen politisk Avis uden Bevilling. Allerede paa Grund heraf vare tidligere Privilegierne for Stiftstidenderne nødvendige, thi uden et

saadant kunde man ikke udgive nogen Avis, hvori der optoges politiske Efterretninger. Denne Nødvendighed bortfaldt, som bekendt, allerede ved Grundloven af 1849, da det blev tilladt Enhver uden nogensomhelst Bevilling at offentliggjøre sine Tanker ved Trykken, og af den Grund vilde da altsaa de nuværende Privilegier ikke være nødvendige for Stiftstidenderne, ligesom det heller ikke kan antages, at de af Hensyn hertil ved det sidste Thronskifte ere bleve eftersøgte eller af den høie Regjering ere bleve meddeelte. En anden Grund, man tidligere havde til at ansøge om disse Privilegier, var, at førend Næringsloven af 1857 var det ikke tilladt at drive noget Bogtrykkeri i Kjøbstæderne uden Bevilling. Denne Indskrænkning er bortfalden ved Næringsloven af 1857 fra den 1ste Jan. 1862 at regne, og da Stiftstidenderne alle udkomme i Kjøbstæder, hvor det altsaa efter 1862 er tilladt Enhver at drive Bogtrykkeri, kan altsaa Hensynet hertil heller ikke have været Grunden, hvorfor de nuværende Stene af Stiftstidenderne ved sidste Thronskifte have ansøgt om Formyelse af deres Privilegier, ligesaa lidt som Regjeringen paa Grund deraf kan antages at have meddeelt dem den ansøgte Stadsfæstelse. Hvad bliver da altsaa tilbage som Indhold af de nuværende Privilegier, naar alt det, jeg her har nævnt, er bortfaldet? Der bliver ikke Andet tilbage end dette, at Regjeringen fremdeles autoriserer de nuværende Stiftstidender til at være de Tidender, hvori de retslige og andre officielle Bekjendtgørelser skulle optages, den meddeler disse Tidender direkte Privilegium paa udelukkende at være berettigede til med Retsvirkning at optage de Bekjendtgørelser, som i Genhold til Lovgivningen skulle offentliggøres. Dette stemmer nu ogsaa fuldkomment med Ordlyden af de Privilegier, som senest ved det sidste Thronskifte ere meddeelte de nuværende Stiftstidender. Jeg har her liggende foran mig en Afskrift af et saadant Privilegium, hvori det udtrykkeligt hedder, „at N. N. fremdeles indtil videre maa udgive den til Optagelsen af retslige og andre offentlige Bekjendtgørelser autoriserede Stiftstidende.“ Altsaa, for mig staar Sagen